

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2021. szeptember 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2021. április 8. napján kihirdetett 15.B.154/2019/107/I. számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy az ítélet száma helyesen: 15.B.154/2019/107/I.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s

[1] A Veszprémi Törvényszék a 2021. április 8. napján kihirdetett 15.B.154/2019/107/I. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 160.§ (1) bekezdés) és testi sértés bűntettének kísérletében (Btk.164.§ (1) (3) bekezdés). Ezért őt – halmazati büntetésül – 11 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés kétharmad részének letöltése után bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Elrendelte a Veszprémi Járásbíróság 11.B.164/2015/21. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés utólagos végrehajtását.

Rendelkezett a bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében élt fellebbezéssel, kérve a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának csökkentését. Az ügyész a tárgyaláson tudomásul vette az ítéletet.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.90/2020/7-I. számú átiratában a védelmi fellebbezést nem találta alaposnak. Utalt rá, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Kifejtette, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárás lefolytatása során eljárási szabálysértést nem vétett, az általa megállapított tényállás megalapozott. A terhelt bűnösségére vonatkozó következtetés és a cselekmények minősítése helytálló.

[4] Álláspontja szerint a középérték közelében kiszabott szabadságvesztés büntetés arányban áll a bűncselekmények jelentős tárgyi súlyával és a terhelt társadalomra veszélyességével. A törvényszék helytállóan tárta fel a súlyosító körülményeket; rámutatott azonban arra, hogy az enyhítő tényezők közül az időmúlás – a súlyosabb bűncselekmény büntetési tételére (elévülési idejére) figyelemmel – nem tekinthető jelentősnek. Az elkövető és a sértett hosszú időn át tartó és egyre komolyabb bántalmazásokkal terhelt viszonyára,

valamint a súlyosító körülmények nagyobb nyomatékára figyelemmel az alkalmazott szankciót nem találta enyhíthetőnek.

[5] Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéssel támadott ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[6] Terhelt1 vádlott meghatalmazott *védője fellebbezése írásbeli indokolásában* fenntartotta a kiszabott büntetés enyhítéséért bejelentett fellebbezését.

[7] A fellebbezés indokaként kifejtette, hogy az elsőfokon kiszabott 11 év szabadságvesztés – a szakértői véleményekre tekintettel is – méltánytalan és eltúlzott olyan kísérleti szakban megrekedő bűncselekmények esetében, ahol a testi sértések gyógytartama – mind az emberölés büntettének kísérlete, mind a súlyos testi sértés büntettének kísérlete esetén – 8 napon belüli.

[8] Kiemelte, hogy a sértett rövid gyógytartamú sérülései a gyenge fizikumú (182 cm magas, 68 kg testtömegű), a hosszú ideje folytatott nagymértékű alkoholfogyasztástól legyengült szervezetű és testi erejű vádlottnak a kis-közepes erővel kifejtett szúrásaitól keletkeztek. A bűncselekmény elkövetését – közvetlenül – követően a vádlott által önmagának okozott sérülések gyógytartama ellenben sokkal hosszabb, azok ténylegesen életveszélyesek, olyannyira, hogy életét a Kórházban kellett életmentő műtéttel megmenteni.

[9] Álláspontja szerint Terhelt1 vádlott nem akarta a feleségét ténylegesen megölni, azonban önmagát igen, amit a megbánás kifejezésének kell tekinteni.

[10] A védő támadta a 2. tényállási pontban taglalt cselekmény emberölés kísérletének történő minősítését is, tekintettel arra, hogy a szúrás kis-közepes erejű volt. Ezt a minősítést azonban az elsőfokú bíróság a vádlott valódi szándékának tényleges vizsgálata nélkül állapította meg, túlzott jelentőséget tulajdonítva a vádlottnak a sértett irányába elhangzó, „*Most megdöglesz!*” kijelentésének. Kiemelte, hogy nem szabad elmenni azon tény mellett, hogy amikor a vádlott saját magát – tényleges öngyilkossági szándékkal – sebesítette meg, annak fogatja is volt, abba majdnem belehalt és életét kizárólag a gyors orvosi beavatkozás (életmentő műtét) mentette meg.

[11] Mindezekre és a további enyhítő körülményekre, így a tetemes időmúlásra és a sértetti megbocsátásra tekintettel a kiszabott büntetés jelentős mérséklését kérte, a 2. tényállási pontban megállapított cselekmény eltérő minősítésének megállapítása mellett.

[12] A másodfokú bíróság *nyilvános ülésén a vádlott védője perbeszédében* az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést az írásban foglaltak szerint fenntartotta. Álláspontja szerint eltúlzott a kiszabott szankció, mivel a gyenge fizikumúnak mondható vádlott kis-közepes erőbehatásaitól keletkeztek a sértett rövid gyógytartamú sérülései, a vádlott által saját magának okozott sérülések pedig sokkal súlyosabbak voltak. Ha valóban meg akarta volna ölni a feleségét, akkor az okozott sérülés is jóval súlyosabb lett volna, védencének azonban nem volt ölési szándéka, valamint a felesége is megbocsátott neki.

[13] Erre tekintettel indítványozta, hogy az ítéltábla a 2. tényállási pont (az emberölés büntettének kísérlete) alól mentse fel védencét és a maradvány-cselekményben, azaz súlyos testi sértés büntette kísérletében állapítsa meg a bűnösségét, egyebekben a kiszabott szankciót enyhítse.

[14] Az ügyész *perbeszédében* az írásban benyújtott indítványának fenntartása mellett a védelmi fellebbezést alaptalannak ítélte, álláspontja szerint a minősítés mindkét

bűncselekmény vonatkozásában helytálló. Kifejtette, hogy a sértettnek okozott sérülések súlyossága pusztán a véletlenül múlt és nem a vádlott szándékán. Hangsúlyozta, hogy nem egy előzmény nélküli esetről van szó és nemcsak egy szúrásról, hanem előzőleg fojtogatás is történt. A vádlott emberölésre irányuló szándékkal cselekedett. Az öngyilkossági kísérlet pusztán a megbánását jelenti.

[15] Kiemelte, hogy az időmúlást nem tartja jelentős súllyal értékelendőnek.

[16] Az ítéletében foglaltakat megismételve indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[17] Terhelt1 vádlott az utolsó szó jogán nyilatkozatot nem tett.

[18] A másodfokú bíróság a védelem és a vádlott által az elsőfokú ítélet ellen előterjesztett jogorvoslati kérelemre figyelemmel a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet – a Be. 583.§ (3) bekezdés a) pontjára tekintettel – a Be. 590.§ (3) és (5) bekezdései alkalmazásával – nyilvános ülés keretében eljárva – felülbírált. A másodfokú bíróság a korlátozott felülbírálat során a fellebbezéseket nem találta megalapozottnak.

[19] E körben a másodfokú bíróság az ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részeit bírálta felül, ezen túlmenően a támadott határozat fellebbezéssel nem érintett részére nézve is felülbírált az elsőfokú bírósági eljárást, a Be. 607.§ (1) bekezdésében, továbbá a 608.§ (1) bekezdésében foglaltakkal összefüggésben az eljárási szabályok megtartását, a bűncselekmények minősítésére vonatkozó, továbbá a jogkövetkezmény alkalmazásával kapcsolatos rendelkezéseket.

[20] A megalapozottságában a fellebbezési eljárásban nem vizsgálható ítéleti tényállást a törvényszék a váddal egyezően állapította meg, a terhelt felmentésére vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nem volt ok, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezés sem volt felülbírálnak, a cselekmény jogi minősítése pedig a büntető anyagi jog szabályainak megfelelő.

[21] A felülbírálat során megállapítható volt az is, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, ennek során a Be. 607.§ (1) bekezdésében és 608.§ (1) bekezdésében meghatározott, a hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát nem vétett, okoszerűen foglalt állást a terhelt büntetőjogi felelőssége tárgyában, és az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette a vádlott terhére rótt bűncselekményt. Az elsőfokú bíróság eleget tett az indokolási kötelezettségének is.

[22] Az emberölés büntetvényének kísérlete vonatkozásában a jogi indokolás körében írtakat az ítéltábla – a minősítést támadó védelmi fellebbezésre tekintettel – az alábbiakkal kívánja kiegészíteni.

[23] Az emberölés, illetőleg annak kísérlete esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ezt kívánja, vagy ebbe belenyugszik.

[24] Az emberölésre, illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra a 3/2013. Büntető Jogegységi határozatban felsorolt tárgyi (objektív) és az alanyi (szubjektív) tényezőkből lehet következtetni.

[25] Az alanyi tényezők körében az elkövető szándékára nyilvánvalóan kihatottak személyi tulajdonságai; a szakértők által megállapított éretlen érzelmi és indulati élete, az alacsonyabb konfliktustűrő készsége, a több évtizedes alkoholfüggősége és annak következményei,

valamint a párkapcsolati konfliktusok hátterén létrejött alkalmazkodási zavarai. A vádlott saját bevallása szerint is, amikor alkoholt fogyasztott, váratlanul, motiválatlanul agresszív lett.

[26] A cselekmény előtt a vádlott olyan kijelentéseket tett, hogy „Most megdöglesz!”, majd a felkiáltást követően kezdte el a vádlott a sértettet párnával fojtogatni.

[27] A sértett megszúrását követően pedig nem nyújtott segítséget a sérült feleségének, hanem önmagát is megszúrkálta, kijelentve, hogy elege van az életéből.

[28] A *tárgyi tényezők* körében értékelendő az elkövetéshez használt eszköz, a vádlott ugyanis a sértett fojtogatását követően egy 9 centiméter pengehosszúságú éles, hegyben végződő zsebkést vett magához, és azzal szúrta meg kis-közepes erővel az ágyon hason fekvő sértettl sértett hátát, annak bal oldali középső (V-VI.) bordatájéki lágyrészét. A sértett lélekjelenlétének, ösztönös védekezésének köszönhetően maradt el mindkét cselekmény (tehát a fojtogatás és a késszúrás tekintetében is) az életveszélyes vagy halálos eredmény, ugyanis a fojtogatásból kiszabadította magát, a késszúrás követően pedig a sértett értesítette a rendőrséget és a mentőket.

[29] Az élet kioltására irányuló kísérlet befejezett és – a sérülés helye, jellege folytán – távoli.

[30] Az ítéltábla a 2. tényállási pont, vagyis az emberölés büntettének kísérlete vonatkozásában nem osztotta a törvényszéknek a bűnösséggel kapcsolatban kialakított álláspontját, ugyanis az elkövető nem eshetőleges, hanem egyenes szándékkal cselekedett. Ezt támasztja alá a kétmozzanatos, kitaró bántalmazás, mivel a vádlott előbb párnával fojtogatta a sértettet, és miután a sértett a fojtogatásból szabadult, azután szúrta hátba késsel az ágyon a hasaló sértettet.

[31] Az elsőfokú bíróság a bünteteskiszabási körülményeket helyesen ismerte fel. További enyhítő körülmény mindkét tényállási pontra vonatkozóan a kísérlet távoli jellege, a vádlott megromlott egészségi állapota, valamint a testi sértés büntettének kísérlete vonatkozásában az eshetőleges szándék.

[32] A 3 évi időmúlás a Kúria 56/2007. Büntető Kollégiumi véleménye szerint enyhítő körülmény ugyan, de a bűncselekmény büntetési tételére, illetve az elévülési időre figyelemmel csak igen csekély súllyal esik latba.

[33] A vádlott személyében rejlő magas fokú társadalomra veszélyességére, előéletére, a bűncselekmények jellegére, körülményeire és a súlyosító körülmények túlsúlyára tekintettel az ítéltábla úgy találta, hogy a Btk. 79.§-ában írott büntetési célok megvalósulása – elsősorban a társadalom védelme – érdekében szükséges és arányos az elsőfokú bíróság által alkalmazott szabadságvesztés büntetés és a Btk. 61.§ (1) bekezdésén is alapuló maximális mértékű mellékbüntetés, melyek enyhítésére törvényes indok nem merült fel.

[34] A Győri Ítéltábla az időbeli hatály kérdését is vizsgálta, hiszen az elkövetés óta (2020. november 5. napjától hatályos) jelentős módosítás történt a Btk. 38.§-a tekintetében, amely a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét szigorította az alábbiak szerint:

[35] A Btk. 38.§ (4) bekezdés e) pont eb) alpontja alapján, akit tettesként ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre emberölés (160. § (1) és (2) bekezdés) miatt és az (5)

bekezdés b) pontja szerint ezt a hozzátartozója sérelmére követte el; nem bocsátható feltételes szabadságra.

[36] Ezért a másodfokú bíróság a Btk. 2.§ (1) bekezdés értelmében az elkövetéskor hatályban volt anyagi jogi szabályokat alkalmazta.

[37] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[38] Figyelemmel arra, hogy a másodfokon eljáró bíróság a védelmi fellebbezéseket nem találta kellően megalapozottnak, s egyébiránt az ítéletet nem kellett sem hatályon kívül helyezni, sem pedig megváltoztatni, a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján a törvényszék fellebbezéssel támadott határozatát helybenhagyta azzal, hogy az ítélet sorszáma helyesen B.154/2019/107/I.

[39] Az ítéltábla a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdései alkalmazásával a kiszabott szabadságvesztés-büntetés tartamába beszámítani rendelte az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú határozat kihirdetésének napjáig a terhelt által letartóztatásban töltött időt.

Győr, 2021. szeptember 30.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs sk.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Veszprémi Törvényszék 2021. április 8. napján kelt B.154/2019/107/I. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2021. szeptember 30.

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke